ఎదురు చూసిన స్వర్గం

రచన చిత్రపు హనుమంతరావ్

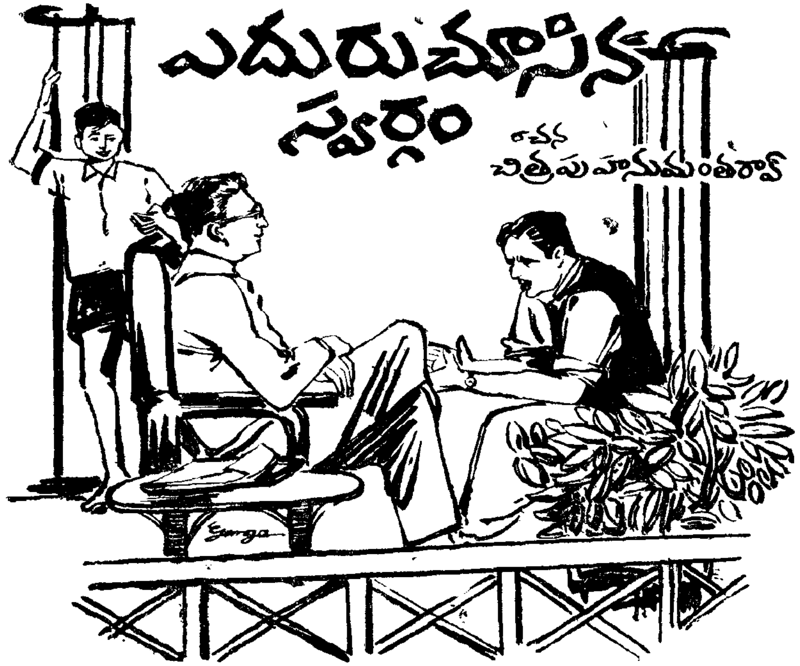

మీకోసం ఎవరో వచ్చారు సార్...."

అది సాయంత్రం ఆరు గంటలవేళ, చల్లనిగాలి ఆహ్లాదకరంగా వీస్తున్నది. ఆ సమయాన రావు గారు మేడ మీద 'బాల్కనీ'లో సోఫాలోకూర్చుని దినపత్రిక చూస్తున్నారు.

దినపత్రిక 'టీపాయ్' మీద పడేసి, రంగడివైపు చూస్తూ-

"పేరు కనుక్కున్నావా?" అన్నారు రావుగారు.

"కృష్ణమూర్తిగారు సార్!"

రావుగారు నవ్వేరు.

"మరి ఆ విషయం చెప్పవేం?... ఆయన్ని పైకి రమ్మను....

రంగడు వెళ్ళిపోయాక రావు గారు కృష్ణమూర్తి గారికోసం ఎదురు చూడసాగారు.

కృష్ణమూర్తిగారు 'పి. ఎస్. హా' లో ఓ సీనియరు ఆఫీసరు. ఆయన కలకత్తా

వచ్చి అయిదారేళ్ళవుతుంది. రావుగారూ, కృష్ణమూర్తిగారూ స్నేహితులు.

కొద్ది క్షణాలు గడిచాయి. కృష్ణమూర్తిగారు ఓ కవర్లకట్ట చేతబట్టుకొని మేడమీదకు వచ్చారు. రావుగారినిచూస్తూ

"గుడ్ ఈవినింగ్ రావుగారూ...." అన్నారాయన.

"గుడ్ ఈవినింగ్.... రండి.... రండి.... చాలాకాలానికి దర్శనం...."

మూర్తిగారు వచ్చి రావుగారి కెదురుగా ఉన్న సోఫాలో కూర్చున్నారు. రావుగారు మూర్తిగారి చేతిలో వున్న కవర్ల కట్టవేపు చూస్తూ-

"ఏమిటి విశేషం?" అన్నారు.

"మా పాపకి పెళ్ళి స్థిరపడింది. మీకు స్వయంగా చెప్పి వెళదామని వచ్చాను"

"ఏమిటి? అప్పుడే అరుణమ్మ పెళ్లా!" రావుగారు ఆశ్చర్యపోయారు.

"ఏమిటలా ఆశ్చర్యపోతున్నారు?"

"అరుణమ్మ ఇంకా చిన్నపిల్ల కాదుటండీ.... అప్పుడే పెళ్లేమిటని ఆశ్చర్యంగా వుంది...."

మూర్తిగారు విందుగా నవ్వేరు.

"భలేవారండి మీరు.... దానికప్పుడే ఇరవయ్యేళ్లు నిండాయి.... నాకున్నదల్లా అదొక్కర్తేకద.... దాని పెళ్ళిచేసేస్తే నా బాధ్యత తీరిపోతుంది...."

రావు గారు ఆలోచిస్తూ కూర్చున్నారు. ఇంతలో నాయరు రెండు కప్పులలో కాఫీ తెచ్చి వాళ్ళిద్దరికీ ఇచ్చాడు. రావుగారు కాఫీ సిప్‌చేసి, ఓ సిగరెట్టు ముట్టించుకొని సిగరెట్ల టిన్ను మూర్తిగారివేపు తోశారు. కృష్ణమూర్తిగారు నవ్వేసి-

'నో థేంక్స్' అన్నారు.

"మీ ఆరోగ్యం ఎలావుంటోంది...."

"ఫర్వాలేదు....ఈ మధ్య కాస్త నయమే....డాక్టరు ఓ రెండు నెలలు సెలవు పెట్టి పూర్తిగా విశ్రాంతి తీసుకోమంటున్నాడు."

"నా ఉద్దేశ్యం కూడా అదే రావుగారూ ఈ కృత్రిమ వాతావరణానికి దూరంగా వెళ్ళి విశ్రాంతి తీసుకోండి.... అలా చేస్తే మీకు ఈ మందుల అవసరం లేదు....మీ ఆరోగ్యం దానంతటదే చక్కబడుతుంది.

"అవుననుకోండి అన్నట్టు అరుణమ్మ పెళ్ళెప్పుడు? ఏ ఊర్లో? పెళ్ళికొడుకెవరు? ఆ వివరాలు ముందు చెప్పండి."

మూర్తిగారు దీర్ఘమైన నిట్టూర్పు విడిచారు.

"దాని పెళ్ళి ఘనంగా చేయాలని ఎంతో కాలంగా కలలు కంటున్నాను. నా కున్నదల్లా అదొక్కర్తే కద....దాని అదృష్టం కొద్దీ చక్కటి సంబంధం కుదిరింది...అబ్బాయి స్మురద్రూపి 'ఎమ్‌టెక్' పాసయి, హైదరాబాదులో 'సింథ

టిక్ డ్రగ్స్'లో ఆఫీసరుగా ఉంటున్నాడు వయసు పాతికేళ్ళు మా ఆవిడ వుంటే ఎంత సంతోషించేదో అమ్మాయి పెళ్ళి చూసే యోగం దానికి లేకపోయింది పాపం అమాయకురాలు ఎన్నెన్నో కలలు కనేది. 'పాపకి రాజా లాంటి సంబంధం చెయ్యాలండీ. పెళ్ళి ఘనంగా చెయ్యాలండీ' అంటూ ఈ మాయదారిదేవుడు పాపకి పదమూడేళ్ళు రాకుండానే దాన్ని తన దగ్గరకు తీసుకున్నాడు. పిల్లకి కన్నె ధార పోసే యోగ్యత నాకు లేక పోయింది.''

ముగ్గుర్ని పిలవాలి. మేము ఎల్లుండి మెయిలో కాకినాడ వెళ్ళిపోతున్నాము.''

రావుగారు గుమ్మం వరకూ వెళ్ళి మూర్తిగారిని సాగనంపారు.

రావుగారు తిరిగి వచ్చి ''బాల్కనీలో' సోఫాలో కూర్చుని దినపత్రిక చదువు దామని తీశారు. అయితే ఆయన మనసు మాత్రం దానిపై లగ్నమయింది కాదు: అది 'టీపాయి' మీద పడేసి. నిలబడి రోడ్డువైపు చూడసాగారు. రోడ్డు నంద డిగా ఉంది....వచ్చేపోయే ట్రాములూ.

'స్వర్గం' ఎక్కడో కాదు మన చేతిలో వుంది.

జీవితం సుఖప్రదమైనా, దుఃఖానికి దారితీసినా - మానవుని మనస్సే అందుకు కారణం!

కృష్ణమూర్తిగారి కళ్ళు చెమర్చినాయి. కళ్ళు తుడుచుకుని ఓ కవరు రావుగారి చేతికిస్తూ.

''పెళ్ళి మా స్వగ్రామం కాకినాడలో చేస్తున్నాను. ఈ నెల ఇరవయ్యో తారీకున పెళ్ళి మీరు తప్పకుండా రావాలి. పాపను ఆశీర్వదించాలి.''

''తప్పకుండా వస్తాను....పాపకి నా ఆశీస్సు లెప్పుడూ ఉంటాయి.''

''మరి వస్తాను....ఇంకా ఇద్దరు

బస్సులూ....నడచి వెళ్ళే జనమూ ...రావు గారు అనుకున్నారు—ఆ నడచి వెళ్ళే వాళ్ళకీ. ట్రాముల్లోనూ. బస్సుల్లోనూ ప్రయాణం చేసే వాళ్ళకీ చీకూచింతాఉండ వేమో?

గతం ఎప్పుడూ అందంగానే ఉంటుంది ఆ రోజుల్లో తను బస్సుల్లోనూ, ట్రాము ల్లోనూ ప్రయాణం చేసే రోజుల్లో మనసు కెంత హాయిగా ఉండేది? అప్పటి మాట? కృష్ణమూర్తి మాటలు గుర్తుకి వచ్చినాయి.

'దానికప్పుడే ఇరవయ్యేళ్ళు నిండాయి.

నాకున్నదల్లా అదొక్క_త్తేకద....దానిపెళ్ళి చేసేస్తే నా బాధ్యత తీరిపోతుంది.'

ఆ మాటల్లో ఓ కన్న తండ్రి మమతా మనసులోని వ్యధా నిండి ఉన్నాయి. రావుగారు కళ్ళు మూసుకుని, కణతల్ని చేత్తో రుద్దుకున్నారు.

''సార్....''

రావుగారు కళ్ళు విప్పి వెనుదిరిగి చూశారు. రంగడు అమాయకంగా చూస్తున్నాడు.

''ఏమిట్రా రంగా.''

''సార్....మీకు క్లబ్బుకి టైమయింది సార్....డ్రయివరు మీ కోసం చూస్తున్నాడు''

''క్లబ్బుకా?''

''అవున్సార్.''

రావుగారు కొద్దిక్షణాలు ఆలోచించి.

''ఇవాళ క్లబ్బుకి వెళ్ళన్రా రంగా...'' అన్నారు.

''క్లబ్బుకి వెళ్ళరా సార్?.....''నమ్మలేనట్లు ఆయన వైపు చూస్తూ అన్నాడు రంగడు.

''అవున్రా....ఏమిటలా గుడ్లప్పగించి చూస్తావ్? వెళ్ళి డ్రయివరుని ఇంటికి వెళ్ళిపొమ్మని చెప్పు....''

రంగడు పరుగున క్రిందకు వెళ్ళి డ్రయివరుతో అన్నాడు.

''ఇవాళ అయ్యగారు క్లబ్బుకి వెళ్ళరటనిన్ను ఇంటికి వెళ్ళిపొమ్మన్నారు.'' డ్రయివరు యూసఫ్ ఆశ్చర్య పోయాడు. తోటపని చేస్తున్న గంగూరామ్ నాలుగంగల్లో రంగడి దగ్గరకు వచ్చి.

''అయ్యగారు క్లబ్బుకి వెళ్ళరూ?.... ఆశ్చర్యంగా వుందే ఎంచేతో?....' అన్నాడు.

''ఏమో నాకూ తెలీదు...'' అంటూ రంగడు మేడమీదకి వెళ్ళిపోయాడు.

రావుగారి దిన చర్యలో ఏ రోజూ మార్పంటూ ఉండదు అన్నీ టైము ప్రకారం జరిగి పోవాల్సిందే! ఆయన ఆఫీసు ముందుగా వదలడం కాని, ఆఫీసుకి సెలవు పెట్టడంకాని జరుగదు. వంట్లో బాగున్నా, బాగుండక పోయినా సాయంత్రం మయ్యే సరికల్లా క్లబ్బులో ఉండాల్సిందే! అందువల్లనే డ్రయివరు యూసఫ్‌కీ, తోటమాలి గంగారామ్‌కీ, రంగడికి ఆయన క్లబ్బుకి వెళ్ళకపోవడం వింతగా తోచింది.

రంగడికి దాదాపు పదిహేనేళ్ళ వయసుంటుంది. అయిదేళ్ళ క్రితం ఓ రోజు సాయంత్రం గంగూరామ్ రంగడిని వెంటబెట్టుకుని వచ్చాడు.

''సార్....వీడి తండ్రి 'జూట్' మిల్లులో పని చేసేవాడు సార్ ఈ మధ్య ఏక్సిడెంటులో పోయాడు. తల్లి చిన్నప్పుడే పోయింది దిక్కులేనివాడు ఏదైనా పని ఇప్పించండి సార్....''

రావుగారు రంగడి వైపు చూశారు. వాడికి మహావుంటే పదేళ్ళ వయసుంటుంది. వాడేం పనిచెయ్య గలడు?

ఈ కుర్రాడు ఏంపని చెయ్య గలడు గంగూరామ్?....''

ఇల్లు కనిపెట్టుకుని ఉంటాడు సార్''

రావు గారు క్లబ్బుకి వెళ్ళే తొందర్లో ''సరే ఉండమను....'' అన్నారు.

రంగడు ఆయింట్లో ప్రవేశించిన క్షణ

మెలాంటిదో కావి కొద్దిరోజుల్లోనే ౹రావు గారికి వాడిపై సదభిప్రాయం కలిగింది. వాడి గుణం మంచిది. చురుకుతనమూ, తెలివి తేటలూ ఉన్నాయి; ఎప్పుడూ

శుచిగా ఉంటాడు. ఆయనకు ఏది కావా ల్సొచ్చినా 'రంగా' అంటారు. ఆయన నోటంట మాట రావడమే తరువాయి, ఇంట్లో ఎక్కడ వున్నా. 'వస్తున్నాసార్'

అంటూ ఆయన ముందుకి వస్తాడు. ఆ యింట్లో రావు గారితో ధైర్యంతో వర దాగా మాట్లాడ గలవాడు రంగడు మాత్రమే. ఆయన ఏ పూరైనా కంపెనీ పనిమీద వెడితే వాడు కూడా ఉండాల్సిందే 'నువ్వు కూడా ఎందుకురా?' అంటా రాయన రంగడు అమాయకంగా' నేను రాక పోతే ఎలా సార్.... అక్కడ మీ పను లెవరు చూస్తారు సార్? అంటాడు. వాడి అమాయకత్వానికి నవ్వి.

"ఒరేయ్ రంగా ఈ లోకం అంతా డబ్బుతో నే ఉందిరా.... డబ్బుతో సాధించ లేని దంటూ ఏదీ లేదురా...." అంటా రాయన

రంగడికి ఆయన మాటలు అర్థం కావు.

రంగడు రావుగారి వైపు చూస్తూ నిల బడ్డాడు. 'అయ్యగారు దేని విషయమై అంత దీర్ఘంగా ఆలోచిస్తున్నారో? వాడికి అర్థం కాలేదు. అయ్యగారికి వంట్లో బావుండ లేదేమో?' అని మరోసారి అనుకున్నాడు. ఆ విషయం నిర్ధారణ చేసుకోడానికి "వంట్లో బాగుండ లేదా సార్?... " అన్నాడు.

రావుగారు దీర్ఘమైన నిట్టూర్పు విడుస్తూ

"వంట్లో బాగానే ఉంది రా మనసే బావుండలేదు" అన్నారు.

డాక్టరుకి ఫోను చేసి చెప్పేదా సార్?...."

రావుగారు నవ్వు తెచ్చి పెటుకుని,

"మనసులోని వ్యధను ఏ డాక్టరూ పోగొట్ట లేడురా...." అన్నారు.

"ఇవాళ మీరు రోజులా లేరు సార్..."

రావుగారు నిటూర్చి, అన్నారు.

రంగా...గతం చాలా అందమైందిరా దాని గుణం నుసి బారిన నిప్పులాంటిది గాలివీస్తే నుసి ఎగిరి. నిప్పు ప్రస్ఫుటంగా కన్పిస్తుంది. అలాగే మనసుకి ఏ చిన్న కుదుపు తగిలినా. మనసును కప్పిన తెరలు విడి. గతం ప్రస్ఫుటంగా కన్పిస్తుంది. ఆ రోజులూ, ఆ జీవితమూగుర్తొస్తాయి అందుకేరా వ్యధ...."

రంగడు ఆయన మాటలు అర్థం చేసు కోడానికి ప్రయత్నించాడు కాని. అర్థమైనాయి కాదు.

రావుగారు సిగరెట్టు ముట్టించుకుని. 'రూఫ్ గార్డెను'లో పచార్లు చెయ్యసాగారు ఆయన మనసంతా ఆలోచనల్తో నిండి పోయింది.

తెలిసిన వాళ్ళందరూ తనను గురించి అనుకునే మాట 'ఆయనకేమండీ .... అదృష్టవంతుడు. నలభయ్యో పడిలో పడ కుండానే డైరెక్టరయ్యాడు'. వాళ్ళ దృష్టిలో తన హోదా అదృష్టాన్ని తెలుపు

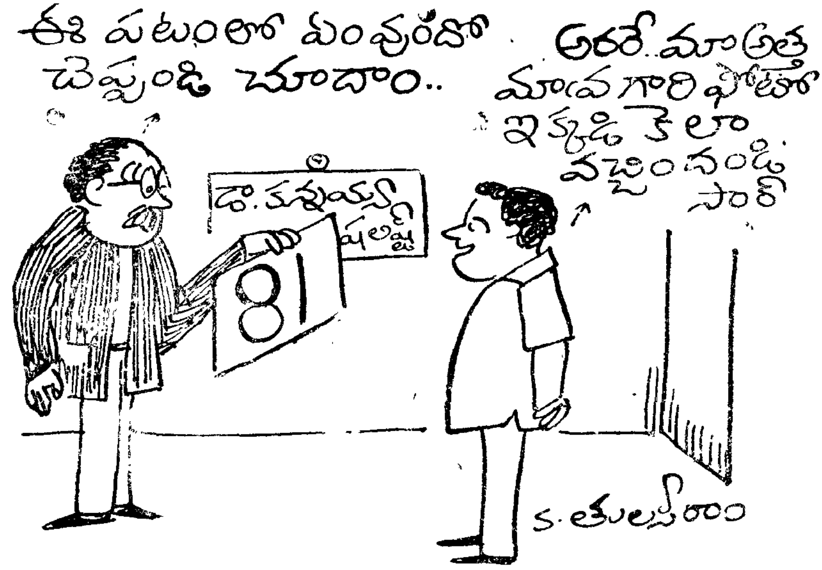

తోంది. పాపం వాళ్ళకేం తెలుసు? ఈ హోదా. ఈ డబ్బూ జీవితంలోని తీపిని మింగి చేదును మిగిల్చాయని?

ఒకప్పుడు తాను చిన్న ఉద్యోగస్థుడిగా వున్న రోజుల్లో ఒక అందమైన కల కనేవాడు అది తాను ఎదురు చూపిన స్వర్గం... హోదాగల ఉద్యోగం.... చక్కటి బంగాళా 'ఇంపోర్టెడు' కారు బ్యాంకి బాలెన్సు ఫారిక్రొటిన్ తన కల నిజమయింది. తాను ఎదురుచూపిన స్వర్గంలో అడుగు పెట్టాడు అయితే తాను కన్నకల నిజవడానికి ఎదురు చూచిన స్వర్గం చేరడానికి తాను చేసిందేమిటి? అదే స్వర్గమన్న వెర్రి ఆలోచనలతో నిజమైన స్వర్గాన్ని చేతులారా జార్చుకున్నాడు. ఏది స్వర్గం? ఏది నరకం?

తన జీవితంలో ముఖ్యమైన ఘట్టాలు ఇరవై రెండేళ్ళు రాకుండానే 'ఎమ్మెస్సీ' ఫస్టు క్లాసులో పాసయ్యాడు. ఆ వెంటనే ఓ కంపెనీలో ఉద్యోగంలో చేరాడు. ఇరవై మూడేళ్ళకు గృహస్థుయ్యాడు. పాతికేళ్ళకు ఓ ముద్దులొలికే పాపకు తండ్రయ్యాడు. అంతటితో తన జీవితంలో మొదటి అధ్యాయం పూర్తవుతుంది ఆ తర్వాత రెండో అధ్యాయం ఆరంభమయింది. అదింకా జరుగుతూనే ఉంది. మొదటి అధ్యాయంలా పిండు వెన్నెల్ని. పౌర్ణమి నాటి చంద్రుడ్ని.

అమాయకంగా మిణుకులాడుతున్న తారల్నీ నైలాను తెరల్లా కదలపోతున్న తెల్లని మబ్బు తెరల్ని చూశాడు. రాను రాను వెన్నెల తగ్గింది. చంద్రుడు క్షీణించాడు. తెల్లని మబ్బు తెరలు దట్టమైన నల్లని మబ్బు తెరలైనాయి తారలు అదృశ్యమయినాయి. మిగిలిందిః అంధకారం అయితే అందరూ అనుకుంటారు. తను స్వర్గంలో ఉన్నాడు; వెన్నెల్లో విహరిస్తున్నాడు। దూరపు కొండలు నునుపంటారు. అందుకే కాబోలు। ఒకే విషయాన్ని ఒకొక్కరు ఒకొక్క కోణంలోంచి చూస్తారు. లోకం బహు విచిత్రమైనది।

తను అదృష్టవంతుడే। 'ఎమ్మెస్సీ' ఫస్టుకానులో పాసయ్యాడు. ఉద్యోగం కోసం కాళ్ళరిగేలా తిరక్కుండానే ఓ ఫారిన్ కంపెనీలో ఉద్యోగం వచ్చింది. అందరూ తనంతటి అదృష్టవంతుడు లేడన్నారు।

తండ్రి ఎప్పుడు కళ్లుమూశాడో తనకు తెలియదు. కనీసం ఆయనరూపం ఛాయామాత్రంగానైనా గుర్తులేదు. ఈలోకంలో తనకోసం తాపత్రయపడేవాళ్ళు....

ఉద్యోగస్థుడవటమే తరువాయి; తల్లి బంధువర్గమూ తనను ఓ ఇంటివాడిని చెయ్యాలని తహతహలాడేరు. ఆడపిల్లల్నికన్న నేరానికి, తండ్రులు తన వెంట పడ్డారు. అందరికీ ఒకటే సమాధానం. ఆఫీసరుగా ప్రమోటయ్యేంతవరకూ తను వివాహం చేసుకోడు। అయితే తన నిర్ణయాన్ని సడలించాల్సింది. దానికి కారకురాలు వసుంధర।

ఒకసారి బంధువులింట్లో పెళ్ళికి రాజమండ్రి వెళ్ళారు. పెళ్లిలో చలాకీగా తిరుగుతున్న వసుంధర తన కళ్ళలో పడ్డది. ఆమె వయసు సుమారుగా పద్దెనిమిదేళ్ళు. వస్త్రాలంకరణ సాదా చేనేత చీర. ధరించిన ఆభరణాలు- చేతులకు రెండేసి జతల మట్టిగాజులు, మెడలో ఒంటిపేటగొలుసు, చెవులకు జూకాలు, ఆమె అందమైన విగ్రహం ముందు ఆ ఆభరణాలు తీసికట్టే। ఆమెకళ్ళలో అమాయకత్వముంది పెదవులపై చిందులాడే చిరునగవున్నవి. విగ్రహానికి తగిన శ్రావ్యమైన స్వరమున్నది. చూసిన తొలిచూపులోనే 'ఆమె తనదైతే బావుండు' నన్పించింది. తన తల్లి కూడా ఆమెను చూసి ముచ్చటపడ్డది. వసుంధర ఉన్నవాళ్ళింట్లో పుట్టిందికాదు. తండ్రి హైస్కూలు టీచరు. ఆయన పిల్లనిస్తానంటూ వచ్చాడు. తన ఆర్థికపరిస్థితి చెప్పి కట్నం ఇచ్చుకోలేనన్నాడు; పెళ్ళి ఉన్నంతలో ఘనంగా చేస్తానన్నాడు సంబంధం స్థిరపడ్డానికి కట్నం అడ్డు రాలేదు.

వసుంధర తన భార్యకావడానికి అట్టే రోజులు పట్టలేదు. తను ముందు కలకత్తావెళ్ళి 'రాషబిహారీ ఎవెన్యూ' లో ఓ వాటా అద్దెకు తీసుకున్నాడు. ఆ తర్వాత

సిమెంటు తయారీ దేశాభివృద్ధి చేస్తాము!

ఆంధ్రప్రదేశ్‌లో ఉధృతమైన కృష్ణానదిపై 302 అడుగుల ఎత్తులో నాగార్జునసాగర్ ఆనకట్ట కట్టబడియున్నది. 22 లక్షల ఎకరముల బంజర భూములను సాగుచేయుటయే ఈ ఆనకట్ట నిర్మాణ లక్ష్యము! ఇది నిస్సందేహముగ భారతదేశ పురోభివృద్ధియొక్క మచ్చు తునక

బ్రహ్మాండమైన నాగార్జునసాగర్ ఆనకట్ట నిర్మాణమునకు శాశ్వతమైన స్థిరత్వముకొరకు, ప్రత్యేకంగా కె.సి.పి. & దుర్గా సిమెంటు మాత్రమే ఉపయోగించబడినది

కె.సి.పి. & దుర్గా సిమెంటులో మీకు వలసిన గుణములు కలిగియున్నది. అంతేకాదు, ఇది గట్టిబడుట, బీటలు వారకుండుట, త్వరగ గడ్డకట్టుట, చూడ చక్కని మేలురకపు చక్కదనము కన్పింపజేయుట, మొదలగు గుణములను అత్యంత అధిక మోతాదులలో గల్గియున్నవి

అంతేకాదు ఈ కె.సి.పి. దుర్గా సిమెంటుయొక్క ప్రత్యేకత దీని లేత రంగు ఏ విధమైన కల్తీ జరగకుండ కాపాడుతుంది

కె.సి.పి. & దుర్గా సిమెంటు

తయారుచేయువారు:

దీ ఆంధ్రా సిమెంటు కంపెనీ లిమిటెడ్.

సేల్స్ ఆఫీసు—విజయవాడ

దీ కె.సి.పి. లిమిటెడ్.

38, మౌంటు రోడ్, మద్రాసు-6

SISTA'S-KCP-167 TEL-A

వసుంధరను వెంటబెట్టుకుని తల్లివచ్చింది. కొద్దిరోజులుండి తల్లి పల్లెటూరు వెళ్ళిపోయింది. పల్లెటూళ్ళో ఓ యిల్లూ. కొద్దిగా పొలమూ ఉన్నాయి. తండ్రి, పూర్వీకులూ నివసించిన ఊరది. తల్లి ఆ వూరు వదలి వుండలేదు.

వసుంధర కాపురానికి వచ్చాకే స్వర్గ సుఖాలంటే ఏమిటో తనకు తెలిసింది. తమది వింత అన్యోన్యమైన దాంపత్యం ఉదయం ఆఫీసుకు వెడుతూంటే కోటు తనే స్వయంగా తొడిగి, "మీరు దొర బాబు"లా ఉన్నారనేది. 'మీకు ఏ మన్మధ రావో అని పెట్టక, ఈ పేరు పెట్టారేమిటండీ మీ పెద్దవాళ్లు?' అనేది. తను వసుంధరను ముందుకు లాక్కునేవాడు. క్షణాలు గడిచేక, 'మీరు రోజు రోజుకి చిన్నపిల్లలయిపోతున్నారు' అంటూ చిరుకోపం ప్రదర్శించేది. 'ఇంట్లో చిన్నపిల్లలొచ్చేంతవరకూ నేను చిన్న వాడ్నే' అంటూ బదులు చెప్పేవాడు తను. పిల్లల మాట వినగానే వసుంధర సిగ్గుపడిపోయేది వసుంధర చిరుకోపం ప్రదర్శించినా, సిగ్గుపడ్డా అందాల ఖనిలా! ఆఫీసుకు పోయినా తన మనస్సుమాత్రం వసుంధర దగ్గరే ఉండేది. కాలం అతి నెమ్మదిగా జరుగుతున్నట్టు అన్పించేది. 'అయిదెప్పుడవుతుందా? వసుంధర దగ్గిర ఎప్పుడుందామా?' అని తహ తహలాడేవాడు. వసుంధర మాత్రం సాయంత్రం ఇంటికెళ్లేసరికి అపర లక్ష్మీదేవిలా తనకోసం ఎదురుచూస్తూ ఉండేది. ఇంటికి వెళ్ళడం ఆలస్యం అయితే చిరుకోపం ప్రదర్శించేది. తను లాలించేవాడు. ఓ మల్లె చెండు తీసుకువెడితే! ఆ కళ్ళల్లో ఎంత తృప్తి!

ఓ సాయంత్రం ఇంటికి వెళ్లేసరికి- వసుంధర చేస్తున్నపని తనకుఆశ్చర్యాన్ని కలుగజేసింది. ఊలుతో చిన్న పిల్లల మేజోళ్ల అల్లుతోంది. ఇంట్లో చిన్నపిల్లలు లేందే మేజోళ్ళెందుకు? 'తనేచెబుతుంది' అనుకుని అడగలేదు. వసుంధర లోపలకు వెళ్ళి కాఫీ తెచ్చి యిచ్చింది. తను కాఫీ త్రాగడమయ్యాక. ఆ మాటా ఈ మాటా చెబుతూ చెయ్యి ముందుకు చాచి చూపుడువేలూ, మధ్యవేలూ చూపుతూ ఓ వేలు పట్టుకోమంది. ఆ చేతిని అందుకుని సుతారంగా ముదుపెట్టుకున్నాడు. కుతూహలంతో చూస్తున్న వసుందర నిరుత్సాహపడిపోయింది.

"అయితే మీకు అమ్మాయే కావాలన్న మాట....''అన్నది బుంగమూతి పెడుతూ.

అప్పటికికాని తనకు అర్థం కాలేదు- తను తండ్రికాబోతున్నట్లు! ఎంత సంతోషకరమైన విషయమది? ఆ అనుభూతి చెప్పలేనిది! వసుంధరను దగ్గరకు తీసుకుని కురులు సరిదిద్దుతూ-

"నీకు అమ్మాయి వద్దా వసుంధరా?"

అన్నాడు తను.

"నాకు మీ పోలికలతో బాబుకావాలి"

''మరి నాకు మీ లాంటి పాప కావాలి.''

''కాదు....నాకు బాబే కావాలి.''

''సరే వసుంధరా... మనం ఈ విష యంలో దెబ్బలాడుకోవడమెందుకు? రాజీ పడదాం....ఈ సారికేమో పాప....వచ్చే సారి బాబు....సరేనా?''

వసుంధర ముఖమంతా సిగ్గుతో ఎర్ర బడింది. మారు మాట్లాడక తన గుండె లపై తల వాల్చింది. తను పిచ్చి కాని. అబ్బాయి కావాలంటే అబ్బాయి, అమ్మాయి కావాలంటే అమ్మాయీ కోరుకున్నట్లు పుడతారా? మన చేతుల్లోఏముంది?

వసుంధరకు నెలలు నిండినాయి. ఆమె తండ్రి వచ్చి పుట్టింటికి తీసుకు వెళ్ళాడు. వసుంధర లేని ఇల్లు....శూన్యమైనమనసు భారంగా కదిలేకాలం విస్పారమైన సాయం త్రాలు... నిద్ర పట్టని రాత్రుళ్లు ఏమిటీ మహిమ? వసుంధర తనలో ఎంత చోటు చేసుకుంది? కొద్దికాలం క్రితం వరకూ వసుంధర ఎవరో తనకు తెలియనే తెలి యదే!

రోజులు గడచినాయి. ఓ రోజు ఉదయం టెలిగ్రాము వచ్చింది. ఎంత శుభమైన వార్త? తనకు కూతురు పుట్టింది. తల్లి బిడ్డా కులాసాగా ఉన్నారు. వసుం ధరనూ, పాపనూ చూడాలన్న ఆతృతతో ఆ సాయంత్రమే రాజమండ్రి ప్రయాణ మయ్యాడు.

తను వెళ్ళేసరికి వసుంధర మంచం మీద పడుకుని ఉన్నది. ప్రక్కన పసిబిడ్డ వసుంధర ముఖంలో వింత అందం తొణికిసలాడుతున్నది. ఆమె కళ్ళల్లో తృప్తిఉన్నది. పాప వసుంధర ప్రతిరూపం లాగే ఉన్నది; ఎంతో ముద్దొస్తున్నది.

''పాప మీ పోలికేనండి. ఆ కళ్ళూ ముక్కూ మీవే....చూశారా?'' అన్నది వసుంధర.

పాపలో తన కళ్ళకి వసుంధర పోలి కలు కన్పించినాయి. వసుంధర కళ్ళకితన పోలికలు కన్పిస్తున్నాయి. ఆ సమయాన ఆ గదిలో ఎవ్వరూ లేరు. వసుంధరను కవ్వించడానికి,

''చూశావా వసుంధరా....నేనే గెలి చాను నేను కోరుకున్నట్లు అమ్మాయే పుట్టింది.'' అన్నాడు తను.

వసుంధర కళ్ళింత చేసుకుని, మూతి మూడు వంకర్లూ తిప్పింది.

''మీ బడాయి లకేం కాని....కూతురు కోసం మనసు పడ్డారని కాదు...కాక [illegible] ఆడపిల్లని కోరిదాన్నే కాదు.''

[illegible] కి మూడో నెల [illegible] సుం [illegible] తీసుకు [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] రోజు [illegible]

[illegible], వసుంధరా [illegible] తీసుకుంటూ [illegible] ఉదయం [illegible] సైము తెలిసేదికాదు. వసుంధర [illegible]

"మీ కీవాళ ఆఫీసుకు వెళ్ళరా ఏమిటి?' అనే అంతవరకూ ఆఫీసు గుర్తువచ్చేదికాదు.

తను అదృష్టవంతుడు. చక్కటి ఉద్యోగం.... సుగుణాలరాశి, సౌందర్యరాశీ అయిన భార్య.... బోసినవ్వులు చిందించే పసిపాప. లోకంలో తనంత సుఖశాంతులు పొందుతున్న వారెవరైనా ఉన్నారా? 'స్వర్గం అంటారు తనున్నదేనే స్వర్గమేమో?'

నెలలు తిరిగినాయి. పాప కాస్త వళ్లు చేసి, రబ్బరు బొమ్మలా తయారైంది. బోర్లాపడ్డది. మరికొన్ని నెలలు తిరిగే సరికల్లా వాలు గడుగులూ వేసింది. పసిడి పలుకులూ పలికింది.

పాప పేరు వసంతలక్ష్మి.

సంవత్సరాలు తిరిగాయి తనవయసూ పెరిగింది మనిషికి వయసుతోబాటు కోరికలూ పెరుగుతాయి. ఉన్నదానిలో తృప్తి కన్నా లేనిదానిపై తపన ఎక్కువవుతుంది డబ్బుపై వ్యామోహమూ పెరుగుతుంది.

తనున్నది స్వర్గంలో కాదు, తనకు కావల్సిన స్వర్గం వేరే ఉంది.

రానురాను డబ్బుపై వ్యామోహమూ, హోదాపై మక్కువా కలిగాయి. తను పని చేస్తున్నది ఓ 'ఫారిన్' కంపెనీలో. అక్కడ పైకి రావాలంటే తను మారాలి పైవాళ్ళకు నచ్చినట్లు మసలుకోవాలి.... 'సోషల్' గా తిరగడం అలవరచుకోవాలి. భేషజం నేర్చుకోవాలి. హోదాపై మక్కువా, డబ్బుపై వ్యామోహమూ తనను మార్చడానికి ఎక్కువకాలం పట్టలేదు.

తను మారాడు. ఖరీదయిన డ్రస్సు వేసుకోవడమూ, 'స్టయిలిష్' గా ఉండడమూ నేర్చుకున్నాడు క్లబ్బుకి వెళ్ళడం అలవాటు చేసుకున్నాడు.

తనలో ఇలాంటి మార్పు వసుంధరకి ఇష్టంలేదు. మెత్తగా మందలించేది. 'ఈ భేషజాలు మనకొద్దు' అంటూ. తను క్లబ్బుకి వెడుతుంటే జాలిగా చూసేది. కొత్తల్లో ఆ చూపుకి కరగిపోయేవాడు. రానురాను అలవాటయ్యాడు 'అరగంటలో రామా' అంటూ ఇల్లు వదిలితే తిరిగి ఇంటి గుమ్మం తొక్కేది రాత్రి పది గంటల తర్వాతనే ఒక్కొక్కసారి అర్ధరాత్రయ్యేది. సరదాకి అప్పుడప్పుడు పేకాటఆడేవాడు. స్నేహితులు 'కంపెనీ ఇవ్వమని 'రిక్వెస్ట్' చేస్తే మత్తు పానీయాలు సేవించేవాడు ఆ రెండూ వ్యసనాలు కావడానికి అట్టే రోజులు పట్టలేదు; తాగి వెళ్ళినప్పుడల్లా వసుంధర వెక్కి వెక్కి ఏడిచేది. ఆ ఏడుపు తన మనసును ఏ మాత్రమూ కరిగించలేక పోయేది. అది పాలో ఏవేవో ప్రమాణాలు చేసేవాడు మళ్ళీ సాయంత్రమయ్యే సరికి చేసిన ప్రమాణాలు లెక్కచెయ్యక క్లబ్బుకి దారి తీసేవాడు;

చాలా సార్లు వసుంధరను క్లబ్బుకి తీసుకు వెళ్ళడానికి ప్రయత్నించాడు. వసుంధర లొంగలేదు.

ఆ రోజు రాత్రి....క్లబ్బులో ఏదో పార్టీ....అందరూ భార్యల్ని వెంటబెట్టుకుని వచ్చారు. వసుంధరను తీసుకు వెళ్లాలనుకున్నాడు కాని రానన్నది. బలవంతంగా తీసుకు వెళ్ళడం ఇష్టంలేక ఒంటరిగా వెళ్ళాడు. క్లబ్బులో స్నేహితులూ, వాళ్ళ భార్యలూ అడిగారు. 'మీ మిసెస్ ఏరండీ రావుగారూ?' తను రాలేదని చెప్పాక వాళ్లు వసుంధరను గురించి ఏమనుకున్నది, తన చెవిన పడకపోలేదు. సత్తెకాలం మనిషి కాబోలు....పల్లెటూరి పిల్లయి వుంటుంది....'కల్చర్' తెలిసిన మనిషిలా లేదు.

తనకు తల తీసేసినట్లయింది, వసుంధర మీద ఎక్కడలేని కోపమూ వచ్చింది.

మరొకసారి....క్లబ్బులో పార్టీకి వసుంధర రానంటున్నా వినిపించుకోలేదు; రావల్సిందేనని పట్టుబట్టాడు. ఏమనుకుందో మరి? పాపను పక్కవాటాలో ఉంటున్న ప్రకాశరావు భార్యకు అప్పగించి అయిష్టంతోనే బయలుదేరింది.

క్లబ్బులో ఎంత హడావుడి....బల్లల మీద రంగు రంగుల పానీయాలు తినుబండారాలు అటూ, ఇటూ తిరుగుతున్న ఆడవాళ్ళు....'పాప్ మ్యూజిక్' నవ్వులు....కేరింతలు....కబుర్లు ...కేకలు....అరుపులు... ఓ మూల 'మ్యూజిక్'కి అనువుగా డాన్సు చేస్తున్న జంటలు....ఆ జంటల్ని చూసి వసుంధర ఏమనుకుని ఉంటుంది? అమాయకురాలు—భార్యా

భర్తలే అనుకుని ఉంటుంది! తనను మిస్ రీటా వచ్చి లాక్కుని పోయింది. ఇద్దరూ విషా ఎక్కేంత వరకూ త్రాగారు ఆ తర్వాత గాలిలో తేలిపోతూ 'డాన్సు' చెయ్యసాగారు! వసుంధర ఏదో దీర్ఘంగా ఆలోచిస్తూ సోఫాకి అతుక్కుని పోయి కూర్చుని ఉంది. ఎవరో వచ్చి వసుంధరను డాన్సుకి రమ్మని పిలిచారు. బెదిరిపోయింది తల అడ్డంగా తిప్పింది. గుసగుసలు బయలుదేరాయి!

'రావ్ మిసెస్ సత్తెకాలం మనిషి'

'కల్చరు తెలియదు.'

వసుంధరను 'డాన్సుకి' రమ్మన్నది కంపెనీలో ఓ సీనియరు ఆఫీసరు మరునాడు ఆయనను ముఖం ఎలా చూపించ గలదు? వసుంధర కోసం చూడబోతే అక్కడ లేదు. ఎక్కడకు వెళ్ళింది. చూద్దామంటే రీటా తనను వదిలింది కాదు!

ఆ రాత్రి తను ఇల్లు చేరే సరికి ఒంటి గంటయింది? వసుంధర హాల్లో కుర్చీలో కూర్చుని నిద్రపోతోంది! ఏడ్చి ఏడ్చి నిద్ర పోయినట్లు చెక్కిళ్ళమీద ఉన్న చారల్ని చూసి గ్రహించాడు. తనకు విషా ఇంకా తగ్గలేదు. క్లబ్బులో జరి గిన గొడవ గుర్తొచ్చింది [illegible] తెలివిడి కాదు. దాంపత్య జీవితంలో ప్రప్రథమంగా మానవత్వాన్ని [illegible] పశువులా ప్రవ ర్తించాడు! [illegible] మొగ్గలా ముడు [illegible] వసుంధరపై చెయ్యి చేసుకున్నాడు. నోటి కొచ్చినట్లు తిట్టేడు.

“కట్టుకున్న మొగుడి కన్న గౌరవ మైనా లేక పోయింది. క్లబ్బులో నా కెంత అవమానం తెచ్చి పెట్టావు ...పీ పల్లె టూరి బుద్ధులూ నువ్వూ....తక్కిన వాళ్ళ భార్యల్ని చూశావుగా ఎంత కలివిడిగా ఉంటారో?... నిన్ను 'డాన్సుకి' రమ్మ న్నది మా కంపెనీలో 'సీనియరు' ఆఫీ సరు. ఆయనతో 'డాన్సు' చేస్తే తప్పే ముంది? రావ్ మిసెస్ ఉత్తిసత్తికాలం మనిషి, కల్చరు తెలియదు అని ఆయన న్నప్పుడు నాకు తల తీసేసినట్లయింది. నా బాగుకు కోరే దానివైతే నే చెప్పినట్లు వినాలి నువ్వు....”

“మీ బాగును దృష్టిలో పెట్టుకునే చెబుతున్నాను....ఈ మధ్య మీరు చాలా చిక్కి పోయారు. త్రాగడం మానెయ్యండి ఆ 'కల్చరు' మన కొద్దు ఆ భేషజాలు మన కొద్దు మన కున్నది చాలు....”

“నోర్మూయ్ నువ్వు నాకు నీతులేం చెప్పక్కర్లేదు ఏది మంచో ఏది చెడో నాకు తెలుసు నేను పెద్ద ఆఫీసరును కావాలి నువ్వు నా భార్యవి నీ పనలా నేను చెప్పినట్లు వినడం నువ్వు చూడాలి 'సోషల్'గా తిరగాలి నాతో క్లబ్బుకి రావాలి....”

“మీ [illegible]కీ నాకూ [illegible] సం బంధ [illegible]?....”

“[illegible] వుంది....”

“క్షమించండి నేను పుట్టి పెరిగిన

వాతావరణం వేరు మన కట్టుబాట్లన్నా సంస్కృతన్నా నాకు చాలా ఇష్టం మీరు చెప్పేదే 'కల్చర్'యితే అది నా కొద్దు క్లబ్బుకి రావడమూ, పరాయి మగాడితో డాన్సు చెయ్యడమూ నా వల్ల కాదు''

ఆ మాటలు అనడమే తరువాయి వసుంధరపై మరొక సారి చెయ్యి చేసుకున్నాడు.

''బాగా ఆలోచించు వసుంధరా.... నా భార్యగా నువ్వు నా ఇష్టప్రకారం నడచుకోవాల్సి ఉంటుంది. నువ్వు మారాలి.... నాకు నచ్చిన రీతిలో నువ్వు మారాలి.... నా ఇష్టప్రకారం నువ్వు మారడానికి ఇష్టపడకపోతే మార్గం ఉండనే ఉంది....''

వసుంధర ముఖం మాడిపోయింది. పెదవులు వణుకుతూంటే 'మార్గమా?'' అన్నది.

''అవును. ఆలోచనలూ, ఇష్టాయిష్టాలూ కలవనప్పుడు కలిసి జీవించడంలో అర్థంలేదు.... విడిపోదాం... ''

వసుంధర వెక్కి వెక్కి ఏడ్వసాగింది.

''రేపుసాయంత్రంలోగా ఆలోచించి చెప్పు....''

ఆ మరునాడు సాయంత్రం వసుంధర చెప్పిన మాటనే మళ్ళీ చెప్పింది. తను వాదాన్ని పెంచలేదు.

ఫోన్ : 917

వాసవి ప్రొవిజన్స్ & జనరల్ స్టోర్స్

పప్పుల వీధి, : : నెల్లూరు, (ఎ.పి.)

మీకు ఎటువంటి శ్రమలేకుండా శుభ్రపరచి, పోలిథిన్ బాగ్స్‌లో భద్రపరచిన పల సరకులు మా వద్ద చిల్లరగానూ, టోకుగాను లభించును. హోం డెలివరీ సదుపాయం కలదు. రుచికి, శుచికి నాణ్యతగల వస్తువులే మావద్ద లభించగలవు.

యావదాంధ్ర ప్రజలకు
మరో క్రొత్త కానుక !
మా కంపెనీ తయారీ
V. S. పక్క పొడినే
ఎల్లప్పుడూ వాడండి !

ప్రొప్రయిటర్ : వాకాటి సుబ్రహ్మణ్యం.

"రేపు సాయంత్రం నువ్వు మీ ఊరు వెళ్ళిపోతున్నావు ..."

వసుంధర ఆ దోళనవిండిన స్వరంతో "మరి పాప?" అన్నది.

"అది నీ దగ్గిరే ఉంటుంది. తల్లినీ బిడ్డనీ వేరు చేసేంతటి కఠినుణ్ణి కాదు.... నిన్ను పెళ్ళిచేసుకున్నందుకు, పాపకు జన్మనిచ్చినందుకు మీ ఇద్దరి పోషణకూ అవసరమైన డబ్బు పంపటం నా విధి. నెలనెలా మొదటి వారంలో నీకు డబ్బు అందుతుంది. ఒక్కమాట గుర్తుంచుకో వసుంధరా.... నీకు ఏ క్షణాన్నయినా నా ఇష్టప్రకారం మారాలనిపిస్తేవచ్చెయ్యి ఈ ఇంటి తలుపులు నీ కోసం ఎప్పుడూ తెరవబడి ఉంటాయి...."

"ఇంతవరకూ ఎలాగా వచ్చింది.... నాలుగు మాటలు చెప్పాలనివుంది...." అన్నది.

".... ...."

"ఇంతకాలం మీతో సంసారం చేసి, ఒక్క విషయం గ్రహించలేకపోయాను. మీది విశాల హృదయమని ఇంతకాలమూ ముసిపోయాను. అది కేవలం భ్రమ. మీకు స్త్రీ జాతిపట్ల చాలా చిన్న చూపు వుంది. మీ దృష్టిలో భార్యఅంటే ఆడ మనిషి అదే బొమ్మ. ఆ బొమ్మకి ఓ మనసూ, ఓ వ్యక్తిత్వమూ ఉండవు.... ఒక్కవిషయం గుర్తుంచుకోండి.... ఈ వసుంధర ఓ ఆటబొమ్మకాదు. నిర్జీవ రాలుకాదు. ఓ వ్యక్తిత్వమంటూ వుంది. ఈ వసుంధర వ్యక్తిత్వం వసుంధర దేహంతోనే నశిస్తుంది. మీరు మామూలు మనిషి కాగలిగినప్పుడు మాత్రం ఈ వసుంధర మీ దగ్గరకు రావడానికి వెను కంజ వేయదు...."

పర్యవసానం- తమ అన్నమాట నిల బెట్టుకున్నారు. ఆ మరునాడుసాయంత్రం వసుంధరనూ పాపనూ రైలెక్కించారు. రైలు కదలబోతుంటే వసుంధర అంది.

"మీ శ్రేయస్సుకోరి చెపుతున్నాను. రాత్రిళ్లు త్వరగా ఇంటికి వచ్చేస్తుండండి. ఆరోగ్యం జాగ్రత్త. వేళపట్టున భోజనం చెయ్యండి. రోజురోజుకీ మీరు చిక్కిపో తున్నారు. తాగడం మానెయ్యండి. వ్యసనాలు ఆదిలోనే తుంచివెయ్యాలి. కాకపోతే ఆ వ్యసనాలే మనిషిని తినే స్తాయి. మీరు మళ్ళీ మామూలు మనిషి కావాలి. ఆ రోజు కోసం నేను ఎదురు చూస్తూ ఉంటాను. నా హృదయంలో ఎప్పటికీ మీరే ఉంటారు...."

రైలు కదలి, క్షణక్షణానికి వేగం పుంజుకుంది. క్షణాల్లో వసుంధరను తీసుకుని కనుమరుగైంది.

అప్పుడు- తాము పర్షణ పద్ధారను కున్నాడుగాని, శాశ్వతంగా విడిపోయారను కోలేదు. వసుంధర తిరిగి వస్తుందని ఆశతో ఎదురుచూసేవాడు. ఎప్పుడైనా ఉత్తరాలు వచ్చేవి "ఆరోగ్యం జాగ్ర

త్తగా చూసుకో'' మంటూ. ఆ ఉత్త రాల్లో ఎక్కడా తను వస్తునట్లు వుండేది కాదు. వసుంధర అన్నమాట నిలబెట్టు కుంది. తనూ అన్నమాట నిలబెట్టు కున్నాడు. నెలనెలా డబ్బు పంపుతు న్నాడు! వసుంధర ఉత్తరాలు కూడా పెట్టెలో పడేస్తూవచ్చాడు.

పదిహేనేళ్లు.... ఉద్యోగంలో ఒక్కో మెట్టే ఎక్కి. రెండేళ్ళక్రితం కంపెనీకి డైరెక్టరయ్యాడు. అప్పటికీ, ఇప్పటికీ ఎంత మార్పు? రోజూ సాయంత్రం అయ్యేసరికల్లా క్లబ్బుకి వెళ్ళాలి. పేకాట ఆడాలి. నిషా ఎక్కేంతవరకూ మత్తుపానీ యాలు సేవించాలి. ఆ తర్వాత అంద మైన బొమ్మతో డాన్సు చేయాలి.... ఆ మిగిలిన రాత్రి ఆ అందమైన బొమ్మ అందాన్నంతా జుర్రుకోవాలి.

ఆ రోజుల్లో తనకు భార్యే సర్వ స్వమూ.... నీతిని తప్పేవాడుకాదు.

ఇప్పుడు? తనకు నీతినియమాలులేవు. అయితేనేం కంపెనీలో తనను చూస్తేనే చాలు గడగడలాడతారు. వంగి వంగి సలాములు పెడతారు.

అందరూ అనుకునే మాట ''రావు గారు భార్యను వదిలేశారు'' అని. పాపం అసలు నిజం వాళ్ళకు తెలియదు. రావు గారినే భార్య వదిలేసిందని!"

కొడుకు సంసారం చితికిపోయిందని కళ్ళనీళ్ళు పెట్టుకునే తల్లి లోకాన్ని వదలి చాలాకాలమైంది. ఇంక తనకుమిగిలింది

ఈ మధ్య తనకు తరచుగా వంట్లో బాగుండడంలేదు. ఆనాడు వసుందర తన శ్రేయస్సును కోరి చెప్పినమాటలు చెవి కెక్కలేదు. కంపెనీ డాక్టరు మాటలు గుర్తుకి వచ్చినాయి.

''మీరు త్రాగడం పూర్తిగా మానె య్యాలి సార్ లివరు దెబ్బతింది మానక పోతే ప్రాణానికే ముప్పు... రెండు మూడు నెలలు విశ్రాంతి అవసరం ఏ పల్లె టూరైనా మీ వాళ్ళ దగ్గరకు వెళ్ళి విశ్రాంతి తీసుకోండి....''

ఆల్ ఇన్ ఒన్

※ జైలర్ : నిన్ను ఈ రోజు విడుదల చేస్తున్నాం.

ఖైదీ : ఎందుకండీ! తిరిగి మళ్ళీ రావలసిందేగా!

జైలర్ : అంటే నువ్వు దొంగతనం మానవన్న మాట.

ఖైదీ : మా ఆవిడా, కొడుకు యిక్కడే వున్నపుడు నేను ఒక్కడిని బయట వుండి ఏం చేయాలని ? !

మనసుకు శాంతి శరీరానికి విశ్రాంతి తనవాళ్ళు.

రావుగారు భారమైన నిట్టూర్పు విడిచారు. లోపలకు వెళ్ళి పెట్టెలోని పాత ఉత్తరాల్ని 'కార్పెటు' మీద పోసి, 'కార్పెటు' మీద చతికిల బడ్డారు. ఉత్తరాల్లో కొన్నిరంగులు మాసినాయి: కొన్నిటిని పురుగులు తినేశాయి. మరి కొన్నిటి మీద అక్షరాలు కన్పించడం లేదు రావుగారు ఒక్కొక్క ఉత్తరమే చదవ సాగారు.

''పాప నాన్నగారు ఎప్పుడొస్తారని అడుగుతోంది. ఏమని చెప్పను!....''

"పాపకి పద్నాలుగేళ్లు నిండినై అకళ్ళు. ముక్కు మీవే ఆదర్జా మీదే అయితే దానికి మీకోపం మాత్రం రాలేదు. దేవుడు కరుణామయుడు"

''పాప ఎస్సెల్సి పాసయింది. వాళ్ళ స్కూలు ఫస్టు అదే కాలేజిలో చేరతానని ముచ్చట పడుతోంది. డబ్బు పంపేది మీరు కాలేజిలో జేర్పించమంటారా? ఆ ఉత్తరానికి ఏమని సమాధానం వ్రాసింది. గుర్తుంది 'పాపను కాలేజిలో జేర్పించు'

''పాప పి. యు. సి ఫస్టు క్లాసులో పాసయింది, బి. ఏ. చదువుతానంటోంది.

పాపను బి ఏ లో జేర్పించమని వ్రాశాడు. మరొక మూడేళ్ళు గడచినాయి.

''పాప బి. ఎ. ఫస్టు క్లాసులో పాసయింది. యూనివర్సిటీలో జేరాలన్న కోరిక దానికైతే వుందికాని, ఆడపిల్లకి అంతకన్నా చదువు అనవసరం పెళ్ళయి దాని ఇల్లు అది చక్కబెట్టు కుంటే అంతే చాలు నాన్నకి వయసు పైబడింది. ఆయన బెంగల్లా పాప పెళ్ళి గురించే సంబంధాలు చూస్తున్నారు....''

"ఓ సంబంధం స్థిర పరుద్దామను కుంటున్నాము. అబ్బాయి బుద్ధిమంతుడు బి. ఏ పాసయ్యాడు. గవర్నమెంటు ఆఫీసులో గుమాస్తా మూడువేల కట్నం కావాలంటున్నారు. అంత కట్నం ఇవ్వడానికి మీ కేమైనా అభ్యంతరమా?....''

''పాపకి తండ్రి పేరు మాత్రమే తెలుసు. ఇంకేమీ వివరాలు తెలియవు తండ్రి రూపం దానికి ఛాయా మాత్రంగానైనా గుర్తులేదు. దానికి తెలుసున్న దల్లా తండ్రి నెలనెలా డబ్బు పంపుతాడనీ. తల్లిని వదిలేశాడనీ మాత్రమే. అదుత్త అమాయకురాలు. ఒకొక్కసారి అమాయకంగా నన్నడుగు తుంది.

"నువ్వింత అందమైన దానివి.... ఇంత మంచిదానివి నాన్న నిన్నెందుకు దూరం చేసుకున్నాడమ్మా?" అని.

''మిమ్మల్ని ఓ కోరిక కోరుతున్నాను. మన మిద్దరం అగ్ని సాక్షిగా దంపతుల మయ్యాం....పరిస్థితుల ప్రాబల్యంవల్ల ఒకరి కొకరు దూరమయినాం....పాపకు జన్మనిచ్చిన తల్లి తండ్రులం....ఇద్దరమూ బ్రతికి బాగుండగా, ఎవరో పైవాళ్ళువచ్చి పీటల మీద కూర్చుని కన్నెధార పొయ్యడం

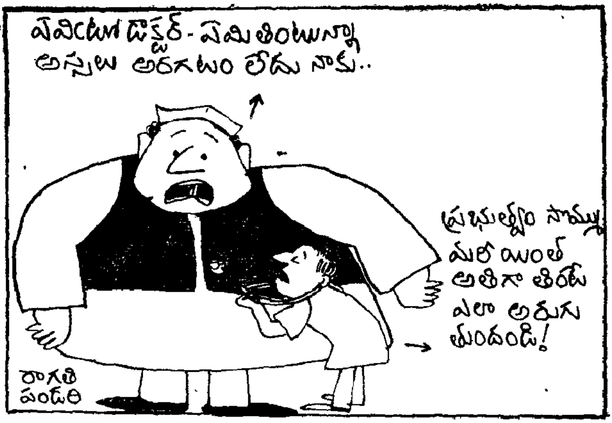

నా కిష్టంలేదు. పెళ్ళిలో ఆ కాప్పేపూ పీటల మీద నా ప్రక్కన కూర్చోగలరా? జీవితంలో ఇంతకు మించి మరేమీ కోరను...''

రావుగారి కళ్ళు అశ్రుపూరితాలైనాయి. తను కన్నకల విజమైంది. ఎదురు చూపిన స్వర్గాన్ని చేరాడు. బంగాళా....హోదాగల ఉద్యోగం ఇంపోర్టెడు కారు ఫారిన్ ట్రిప్పు బ్యాంకిబాలెన్సు తను ఏదయితే స్వర్గమని భ్రమసేదో అది వచ్చింది. అది స్వర్గమా? కానే కాదు. అది ఎండ మావి....దాన్ని అందుకోడానికి తను చెల్లించిన మూల్యం అందమైన సంసారం చితికి పోయింది. అందమైన స్వర్గం స్థానే నరకం వచ్చింది. కూతురికి కన్నతండ్రి తెలియదు. కూతురికి కన్నెధార పొయ్యమని అర్థిస్తున్నది భార్య. ఓ కంపెనీ డైరెక్టరు కూతురు ఓ గుమాస్తాకి భార్యవుతుందా? తను తలచుకుంటే ఓఆస్తిపరుడును తేగలడు. అయినా దాని వయస్సెంత? ఇరవయ్యేళ్ళు.... అప్పుడే దాని పెళ్ళికి తొందరేమొచ్చింది? దానికి మనసయినంత కాలమూ చదువుకో వచ్చునే?

''సార్....తొమ్మిదయింది. భోజనం వడ్డించమని చెప్పేదా?''

రావుగారి ఆలోచనలకు అంతరాయం కలిగింది. తలెత్తి చూశారు. రంగడు అమాయకంగా చూస్తున్నాడు.

''సరే పెట్టమను....''

రావుగారు భోజనం చేద్దామని కూర్చున్నారు కాని సహించింది కాదు.

ఆ రాత్రి రావుగారికి చాలా సేపటి వరకూ నిద్ర పట్టింది కాదు, ఆయన మనసులోని ఆలోచనలల్లా-తను ఈ విధమైన జీవితంతో విసిగిపోయాడు. తనకు

ప్రశాంతమైన జీవితం కావాలి. ఓ స్థిరమైన నిర్ణయానికి వచ్చారు. వసుంధర దగ్గరకు వెళ్ళాలి. గతాన్ని మరవమని వేడుకోవాలి. వసుంధర గతాన్ని మరచి తనతో ఎప్పటిలా ఉండగలదా? వసుంధర మనసు తనకు తెలుసు. 'నా హృదయంలో ఎప్పటికీ మీరే ఉంటారని విడిపోయే ఆఖరి క్షణంలో కూడా అన్నది.' నాన్న నిన్నెందుకు దూరం చేసుకున్నాడమ్మా? 'అనే పాపను దగ్గరకు తీసుకుని. 'నేనే నమ్మా నీ తండ్రిని ఇంక మిమ్మల్ని వదలి ఉండ నమ్మా' అని చెప్పాలి

ఆ మరునాడు సాయంత్రం రావుగారు ఆఫీసునుండి ఉత్సాహంతో వచ్చారు. రంగడితో అన్నారాయన-

''ఓ రేయ్ రంగా.... రేపుసాయంత్రం ఊరు వెడుతున్నానురా...''

''నేనుకూడా వస్తాను సార్.... అక్కడ మీ పనులెవరు చూస్తారుసార్?''

రావుగారు మాట్లాడలేదు. మనసులో అనుకున్నారు. తాను అలసి పోయాడు. తనకు విశ్రాంతి కావాలి: తన మనసుకు శాంతి కావాలి. తను వెడుతుంది స్వర్గానికి. అక్కడో దేవత ఉంది. ఆ దేవత తనను కరుణిస్తుంది. ఆ దేవత హృదయ ద్వారాలు తనకోసం ఎప్పటికీ తెరవబడే ఉంటాయి.

''సార్.... మళ్ళీ ఎప్పుడొస్తారు?''

''ఏమో చెప్పలేనురా—''

''అయితే తప్పకుండా వస్తానుసార్! మిమ్మల్ని వదలి ఉండలేనుసార్! నాకు ఎవరూ లేరు సార్....''

రావుగారు రంగడివైపు చూశారు. వాడి కళ్ళల్లో తను దిక్కులేని వాడయి పోతానేమోనన్న బెంగా. ఆందోళనా కనిపించాయి.

''అలాగే వద్దువుగానిలేరా రంగా.''

రంగడు ఉత్సాహంతో లోపలకు పరుగెట్టాడు. నాయరుని కాఫీ పట్టుకురమ్మని చెప్పడానికి.

రావుగారు టెలిఫోన్ దగ్గిరకు వెళ్ళి ఓ నంబరు 'డయల్' చేసి. రిసీవరు అందుకున్నారు.

''నేనండీ మూర్తిగారూ! భాస్కరరావుని.... రెండు నెలలు సెలవు పెట్టాను రేపు మెయిల్లో రాజమండ్రి వెళ్ళిపోతున్నాను.... మీరుకూడా రేపు మెయిల్లోనే కద వెడుతూంట....?''

'' .... ''

''హటాత్తుగా సెలవు పెట్టానంటారా? అరుణమ్మ పెళ్ళంటే మా పాప గుర్తొచ్చింది. మీకు ఎప్పుడూ చెప్పని విషయమొకటుంది. ఇంతకాలమూ అరుణమ్మలా మా పాపని చూసుకున్నాను. నాకు అందమైన సంసారం ఉంది మూర్తిగారూ.... భార్యా. అరుణమ్మ వయసుదే ఓ కూతురూ ఉన్నారు. ఈ విధమయిన జీవితంతో విసుగెత్తిపోయాను. నాకు ప్రశాంతమయిన జీవితం కావాలి. మా వాళ్ళ దగ్గరకు వెళ్ళిపోతున్నాను....''

'' ... ... ''

''అరుణమ్మ పెళ్ళికి రమ్మని మీరు మళ్ళీ చెప్పాలిఅండీ? అన్నట్లు పెళ్ళికి నేనొక్కడ్నే కాదండోయ్ రావడం...మా ఆవిడ్నీ? పాపనూ తీసుకుని పెళ్ళి ఓ వారం రోజులుందనగానే వస్తాను...మరిప్పటికి సెలవ్?....